

Tisztelt Olvasóink!

Levellek áradatáról beszélni persze túlzás lenne, de tény, hogy egyre több olvasói megkeresés, vélemény érkezik lapunkhoz. Ezekre odafigyelniünk örömteli kötelesség. Mostantól – terveink szerint – rendszeresen szemlélünk az Önök leveleiből.

A levelekből jellemző részeket idézünk, illetve a mondanivaló érintetlenül hagyása mellett rövidítve közöljük azokat.

Az olvasói levelekben megjelenő tartalmak nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét.

Nagyon sokan jelentkeztek felhívásunkra, s kérték, rendszeresen juttassuk el hozzájuk a lapot. Többen bivatkoztak arra, hogy a Magyar Alkotóművészek Országos Szövetségének tagjaként a MAOE címlistájában szerepelnek. A MAKTár kiadója a Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány, szerkesztőségünknek sajnós nem áll rendelkezésére a MAOE címlistája, ezért az újsághoz legbiztosabban úgy lehet hozzájutni, ha szerkesztőségünk elérhetőségeinek valamelyikén megadják nekünk címüket.

Zavarbaejtően nagy számban kapunk dicséretet, gratulációt. Tisztelettel köszönjük Avar Anikó (Budapest), Cseb Károly (Mezőkövesd), Domokos Gézáné (Budapest), Garami Béla (Budapest), Kovács Géza (Sepsiszentgyörgy), N. Bakos Mária (Taksony), Rajki László (Szentendre), Sárközi Sándor (Budapest) és mások elismerő szavait, jókívánságait.

Kedves Főszerkesztő Úr, Gazdik István!

(...) A MAKTár jó nyomású, elegáns folyóirat, ám figyelem a magyar nemzeti jellegre! (...) Nem haragszik: Ön ki? Írjon valamit magáról a lapban, kérem.

Üdvözlí és jó munkát kíván:

Pusztai János (Budapest)

Kedves Olvasóink!

A világlátásban, meggyőződésben vagy akár csak ízlésben is különböző olvasói köröknek egyszerre megfelelni nem könnyű, vélhetően nem is lehet. (Kérdés persze, hogy szabad-e egyáltalán ilyesmire törekedni...)

Számos, holállását nyíltan vállaló kvalitásos alkotót, alkotói közösséget, művészeti periodikát ismerek. Meg néhány kevésbé kvalitásosat is. Hogy mit gondolok a világról, létezésről, nem titkolom. Azt sem hiszem, hogy szerkesztői munkámat a meggyőződésemtől függetlenül lehetném. Bevallom, a „független újságíró” mint kategóriát egyébként sem tudom értelmezni, biszek viszont a tisztességes, szakmailag, emberileg is tisztességes újságírásban.

Arra szerződtem, hogy egy minden alkotóművészekért tevékenykedő közalapítvány lapjának megjelenését segítsem.

Lapunkon sok más bibája mellett az is számomra kérbető, hogy „nincs fazonja”, nem igazán

lehet tudni, „hol áll”. Az, hogy nem tartozunk egyetlen vonulathoz, irányzathoz, urambocsá! érdekkörhöz sem, biányosság, de akár erény is lehet. Nem akarunk mást, mint információt adni, tájékoztatni, értékeket megmutatni, megjelenési lehetőséget teremteni. Sokféle információ, sokféle érték, sokféle alkotó fér a MAKTárba.

Személyemmel kapcsolatos érdeklődése külön is megtisztelő. Bő évtizede dolgozom újságíróként, végigjártam a szerkesztőségi számléltrát, zömében belpolitikai és publicisztikai jellegű, kisebb részben kulturális témájú írásokat készítettem, illetve szerkesztettem. Mindez azonban kevésbé fontos. A lényeg a produktum, jelen esetben a MAKTár. A MAKTár színvonalasabbá tételében pedig nagyon sokat segítenek a gondolkodásra, számvetésre készítő visszajelzések. Ezért is őszintén köszönöm levelét. (G.I.)

Tisztelt Szerkesztőség!

Érdeklődéssel olvastam lapjuk utóbbi három számát, amelyeket elküldtek számomra. Kérem, tegyék ezt a továbbiakban is.

Van azonban a lapnak egy olyan rovata, amely – valahányszor olvasom – felháborít. Ez pedig a színházi kritika. Már az első elolvasása után felmerült bennem a gondolat, hogy írok Önöknek, de a természetes lustaság akkor még leküzdötte bennem ezt az ingert. Azóta szerencsém volt további három írást elolvasni, amelyek Messa di Voce aláírással, vagy aláírás nélkül jelentek meg. Természetesen jogában áll mindenkinek írói álnevet használni – amely ki tudja mit jelent – de nem akkor, ha cikke kritika helyett a kritika tárgyát alkotó produkciók és azok résztvevőinek kizárólagos sárbadöngölését tartalmazza. Ezekben az írásokban rendezőről, dramaturgról, színésről – kivétel nélkül – nem esetleg valóban jogos kritikát, hanem neveltségessé tévő, szakmailag ellehetetlenítő, emberileg is megalázó jelzőket, mondatokat olvashatunk. Formális ellensúlyként a szerző olykor megdicséri a jelmez- és díszlettervezőt. Mindezt figyelembe véve az az érzésem, hogy a magát Messa di Voce-nak nevező kritikus gyávan megbújik írói álneve mögött, onnan adja le lövéseit és amit ír, saját nevével nem merné vállalni. Ráadásul gyakran fogalmaz egyes szám első személyben, ami ebben a formában teljesen értelmezhetetlen.

Szerencsére semmi közöm sincs a színházi szakmához, de a sajtó etikáról való elképzeléseimet mélységesen sérti Messa di Voce kritikai tevékenysége.

Hozzájárulok ahhoz, hogy olvasói levelemet megjelentessék, de nem ragaszkodom hozzá.

Üdvözlettel: Lázár Eszter (e-mail)

Tisztelt Olvasó!

Nagy örömmel olvastam levelét, köszönöm, hogy megosztotta velünk véleményét. Természetesen nem annak örülök, hogy a lapunkban megjelenő írások némelyikét felháborítóan érzi, hanem annak, hogy van a

MAKTárban olyan közlés ami vitát, polémiait vált ki.

Messa di Voce munkái kritikák, s mint ilyenek, szubjektív megközelítésűek. A szerző saját véleményét mondja el az előadásokról. A műfaj megítélésem szerint megengedi ezt a stílust.

Bevallom, az inkriminált írások megítélése még közvetlen munkatársaim körében sem egységes. Magam is láttam már olyan előadást, amit Messa di Voce lapunkban feldolgozott, s olyan erősen legalábbis mint ő, nem érzékeltém biányosságait. (Tény persze, hogy messze nem vagyok annyira felkészült, a színházi világban annyira járatos, mint ő.)

Messa di Voce egyébként nem fantom. Tanár, színész és rendező. Él azzal a szakmánkban hosszú ideje elfogadott lebetőséggel, hogy ne saját nevével jegyezze írásait.

A szerzőt és munkáit szeretni vagy nem szeretni ízlés dolga. Egyetérteni vagy a „kritikát kritizálni” természetesen lehet, ez a kritika, a véleményműfajok, sőt általában az újságírás egyik éltetője. Az Ön levele azért nagyon fontos és értékes számomra, mert markáns véleményt közöl, ami egészen biztosan sok más olvasónk véleményével találkozhat. Fontos és értékes, mint ahogy a Messa di Voce kritikáit a MAKTár értékei között említő olvasói visszajelzések is azok.

A lap készítésekor célunk, hogy a lebető legszélesebb palettán adjunk kínálatot. A színkritikák valóban feszegetik „folyóiratunk batárait”, ugyanakkor színesebbé, érdekesebbé is tehetik kiadványunkat.

Tisztelettel:
Gazdik István

Tisztelt Szerkesztő Urak!

Őszintén köszönöm a hozzám küldött lap-számaikat: üdítő oázis az ilyen-amolyan sivatagokban. Mint a képzőművészet, illetve általában az alkotás iránt érdeklődő ember örömmel és érdeklődéssel olvastam az egyes számokban közölt tartalmas írásokat, gyönyörködtem a nem mindennapi képanyagban. Külcsínhez és belbecshez egyaránt gratulálok! Jókívánságom bár nem szerénytelen, de nem is elérhetetlen: Sic itur ad astra!

Nagyrabecsüléssel: Aniszi Kálmán (e-mail)

Tisztelt Uram, Kedves Olvasóink!

Munkatársaim nevében is köszönöm az elismerést. Ha a csillagokig nem is, de az alkotóművészekig, a művészetpártoló közönségig tényleg szeretnénk eljutni. Tudjuk, hogy ebben is bőven van még javítanivalónk... (G.I.)

Tisztelt Olvasóink!

Köszönjük leveleiket. Észrevételeiket, véleményüket továbbra is várjuk, témajavaslataikat, kiállításokról, egyéb eseményekről szóló beszámolóikat is örömmel fogadjuk.

Tisztelettel:

Gazdik István
főszerkesztő